

Sygn. akt IV U 1755/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Urbańska-Woike
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy M. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 22 sierpnia 2016 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e

SSO Beata Urbańska-Woike

Sygn. akt: IV U 1755/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 22.08.2016 roku, znak: (...) odmówił **M. O.** prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od powyższej decyzji ubezpieczona złożyła odwołanie domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty. Zarzuciła organowi błędne przyjęcie, iż jest niezdolna do pracy podczas gdy z orzeczenia lekarza orzecznika ZUS wynika teza przeciwna. W uzasadnieniu podkreśliła, iż lekarz orzecznik uznał ją za niezdolną do pracy z zaznaczeniem, iż powstała ona na dzień 9 marca 2016r. Tymczasem w jej ocenie miało to miejsce dużo wcześniej. Od dłuższego czasu cierpi na dolegliwości różnej natury, zwłaszcza silne bóle głowy. W dniu 9 marca 2016r. przeszła operację resekcji guza w części potylicznej głowy. Pogorszeniu uległ wzrok, a nadto od 2008 r. leczy się na niedoczynność tarczycy, tzw. Hasimoto.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie uzasadniając, że wnioskodawczyni zgodnie z orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS jest częściowo niezdolna do pracy do dnia 31 lipca 2018 r. , przy czym niezdolność istnieje od 09 marca 2016 r. Zarówno w dziesięcioleciu przed dniem powstania tej niezdolności jak i na dzień złożenia wniosku ubezpieczona nie udowodniła 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego . Skarżąca spełniłaby warunki do przyznania ewentualnego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w przypadku ustalenia ewentualnej daty powstania niezdolności przed dniem 23 marca 2012 r.

A zatem, wobec treści art. 57 ust. 1 punkt 2 i 3 ustawy emerytalnej organ rentowy odmówił prawa do świadczenia .

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2016 r. **M. O.** , ur. (...) , złożyła wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy . Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 20 lipca 2016 r. uznał wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy na okres dwóch lat, jednocześnie zaznaczył , iż niezdolność istnieje od dnia 09 marca 2016r. , tj. od daty zabiegu operacyjnego guza mózgu – resekcji oponiaka . Skarżąca nie wniosła sprzeciwu od ww. orzeczenia.

W dziesięcioleciu od dnia zgłoszenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy tj. od 19.05.2006r .do 18.05.2016r. skarżąca udowodniła 3 lata 9 miesięcy oraz 26 dni okresów ubezpieczenia , w tym, 2 lata 10 m-cy i 12 dni okresów składkowych oraz 11 m-cy 14 dni okresów nieskładkowych ograniczonych zgodnie z art. 5 ust. 2 do 1/3 okresów składkowych . W dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy tj. od 09.03.2006r. do 08.03.2016r. skarżąca udowodniła 4 lata 1 m-c okresów ubezpieczenia , w tym 3 lata 22 dni okresów składkowych oraz 1 rok 8 dni okresów nieskładkowych ograniczonych do 1/3 okresów składkowych . Ponadto niezdolność do pracy nie powstała w okresie ubezpieczenia , ani 18 m-cy od jego ustania (ostatni okres ubezpieczenia przypadał od dnia 06.09.2010r. do 24.09.2010r.).

Warunek dotyczący daty powstania niezdolności do pracy oraz posiadania wymaganego okresu ubezpieczenia (5 lat) byłyby spełnione , gdyby orzeczono , iż niezdolność do pracy istniała na dzień 23.03.2012r.

Powołując się na powyższe oraz treść art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ,decyzją z dnia 22 sierpnia 2016 r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do świadczenia rentowego .

(dowód : akta ZUS)

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującej, a w szczególności ustalenie czy jest ona niezdolna do pracy, a jeżeli tak to czy niezdolność ta ma charakter całkowity, czy częściowy oraz czy powstała najpóźniej w pierwszym przypadku do dnia 23.03.2012r.

Ustalenie powyższej przesłanki wymagało wiadomości specjalnych. Celem wyjaśnienia tej kwestii i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych – lekarzy neurologa , endokrynologa i okulisty .

Biegli endokrynolog i okulista po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską i badaniu przedmiotowym wnioskodawczyni - w opinii z dnia 10 stycznia 2017 r. , po rozpoznaniu u skarżącej niedoczynności tarczycy, częściowego ograniczenia pola widzenia , niedowidzenia obu oczu po przebytej operacji guza mózgu oraz jaskry pierwotnej otwartego kąta uznali odwołującą za osobę całkowicie niezdolną do pracy do marca 2018r. , z zaznaczeniem , iż niezdolność to powstała w marcu 2016r.

W ocenie biegłych wyłączną przyczyną całkowitej niezdolności do pracy jest bardzo niska ostrość widzenia skarżącej, co wynika z przebytego oponiakiem. Niezdolności do pracy nie powoduje natomiast zdiagnozowana jaskra oraz kontrolowana lekami niedoczynność tarczycy .

Biegli stwierdzili ponadto , iż nie ma żadnych przesłanek ani dokumentacji medycznej dających podstawę do uznania, iż niezdolność powstała przed dniem 23.03.2012r.

(dowód : opinia biegłych k. 18-19)

Biegły lekarz neurolog w sporządzonej opinii z dnia 13.03.2017r. po zapoznaniu się z historią choroby skarżącej , zebraniu wywiadu oraz przeprowadzonym badaniu przedmiotowym uznał wymienioną za całkowicie niezdolną do pracy do dnia 10 marca 2018r. z uwagi na uszkodzenie mózgu , lewego płata potylicznego i ciemieniowego .Zdaniem biegłego dopiero po dwóch latach od operacji usunięcia guza mózgu (10 marzec 2016r.) możliwe będzie stwierdzenie ostateczne jego usunięcia. Jednocześnie miesiąc przeprowadzenia zabiegu operacyjnego (marzec 2016r.) biegły uznał za początek niezdolności do pracy .

(dowód : opinia biegłego k. 31-32)

Wnioskodawczyni nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłych .

(bezsporne)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z przepisem art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 162 poz. 1118, ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: 1) jest niezdolny do pracy, 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, 3) niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych bądź nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Natomiast zgodnie z art. 58 ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1)1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2)2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3)3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4)4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;

5)5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania było ustalenie czy wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy a następnie czy jej ewentualna niezdolność ma charakter całkowity, czy częściowy , a w szczególności ustalenie czy częściowa niezdolność do pracy istniała na dzień 23 marca 2012r. , albowiem wówczas skarżąca spełniałaby przesłanki z art. 57 i 58 cytowanej ustawy.

Zważywszy, iż do rozstrzygnięcia tej kwestii potrzebna jest wiedza specjalna, Sąd powołał biegłego lekarza sądowych – endokrynologa, okulisty oraz neurologa, którzy w sporządzonych opiniach jednoznacznie uznali wnioskodawczynię za osobę całkowicie okresowo niezdolną do pracy , zaznaczając, iż niezdolność ta nie powstała przed dniem 23 marca 2012r.

Sąd dał w pełni wiarę zawartym w opinii wnioskowi, są bowiem jasne, logiczne, przekonujące. Wydając opinię w przedmiotowej sprawie, biegli mieli na uwadze wyniki badań wnioskodawczyni, dokumentację dotyczącą dotychczasowego leczenia oraz stan zdrowia skarżącej stwierdzony na podstawie badań dokonanych bezpośrednio przed wydaniem opinii. Biegli nie mieli wątpliwości, iż orzeczona niezdolność jest konsekwencją przebytej w marcu 2016r. operacji mózgu – usunięcia oponiaka.

W ocenie Sądu, opinie nie nasuwają wątpliwości co do swojej wiarygodności. Uwzględniają w pełni tezę dowodową zawartą w postanowieniu Sądu o dopuszczeniu dowodu i znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym przez Sąd materiale dowodowym.

W świetle powyższego wnioskodawczyni nie spełnia przesłanek koniecznych do przyznania prawa do renty z tytułu tej niezdolności określonych przepisem art. 57 ust. 1 punkt 2 oraz art. 58 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 162 poz. 1118 ze zm.), albowiem pomimo orzeczonej niezdolności do pracy nie spełniła przesłanki posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego w ostatnim dziesięcioleciu przed datą zgłoszenia wniosku lub datą powstania niezdolności oraz wymogu powstania niezdolności do pracy w okresie ubezpieczenia lub w ciągu 18 miesięcy od jego ustania.

Sąd nie zastosował rozwiązania przewidzianego w treści przepisu art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., albowiem odwołanie nie było oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS.

Nie znajdując, zatem podstaw do uznania odwołania za zasadne, Sąd oddalił je w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 kpc.

SSO B. Urbańska –Woike